

kortindehaver kan pålægges en selvrisiko efter betalingskortlovens § 21, stk. 1 og § 26 e, stk. 1, hvis misbruget sker i form af en fjernsalgstransaktion.

Stk. 8, 2. pkt., gennemfører art. 8 i fjernsalgsdirektivet. De øvrige ændringer i direktivet gennemføres ved lovforslag om ændring af lov om visse forbruger aftaler og markedsføringsloven. Begrebet fjernsalg i dette lovforslag svarer til samme begreb i lovforslaget om ændring af lov om visse forbruger aftaler.

Formålet med reglen i stk. 8, 2. pkt., er at friholde brugeren af et betalingskort for den hæftelse på 1.200 kr., der påhviler brugeren efter stk. 2, når en personlig, hemmelig kode har været anvendt ved betaling med betalingskort. Direktivets art. 8 friholder en bruger for hæftelse, når et betalingskort er brugt svigagtigt i forbindelse med fjernsalg.

Til stk. 9

Stk. 9 er identisk med betalingskortlovens § 21, stk. 8, og § 26 e, stk. 8, med de konsekvensrettelser, der følger af forslaget.

Brugerens eget misbrug af betalingsmidlet er ikke reguleret af § 10. Brugeren kan som hidtil efter almindelige kontrakts- og erstatningsretlige regler ifalde ansvar over for udstederen, såfremt brugeren forsætligt eller ved grov uagtsomhed har medvirket til et misbrug.

Til § 11

Bestemmelsen regulerer udsteders og indløseres erstatningspligt, hvis der opstår tab som følge af fejl. Bestemmelsen afløser betalingskortlovens § 22. Stk. 1-2 regulerer forholdet til bruger, og stk. 3 forholdet mellem indløser og betalingsmodtager.

Det er fundet rimeligt at justere ansvarsreglen for systemfejl, da § 22 indebærer, at en udsteder i en række situationer kan blive ansvarlig for fejl på grund af forhold, som udsteder er uden reel indflydelse på. Et generelt og ubetinget objektivt erstatningsansvar under sådanne omstændigheder er ikke rimeligt.

Udsteder er efter forslaget ansvarlig for brugers tab i de tilfælde, hvor tabet skyldes fejlregistrering eller konteringsfejl. Dette gælder også, hvor fejlregistreringen eller konteringsfejlen skyldes forhold hos tredjemand. Udsteder pålægges således et objektivt ansvar i forhold til bruger, dvs. uanset at fejlen er hændelig.

Efter forslaget indtræder udsteders ansvar, når brugeren har lidt et tab, og tabet skyldes en fejlregistrering eller konteringsfejl. Dvs. forhold, som udsteder er nærmest til at bære risikoen for, uanset at fejlene

måske skyldes betalingsmodtagers eller indløseres forhold.

Til stk. 1

De tilfælde, som falder ind under stk. 1, 1. pkt. er benævnt som fejlregistreringer og konteringsfejl. Der er ikke blot tænkt på egentlige forkerte posteringer på en brugers konto, men tillige på de tilfælde, hvor et beløb skulle være indsat på en konto, men hvor dette rent faktisk ikke er sket, og hvorved brugeren får et tab. Bestemmelsen dækker tillige de tilfælde, hvor andre fejlregistreringer, herunder ikke-registreringer, i forbindelse med brugen af betalingsmidlet fører til tab. Omfattet er således også de tilfælde, hvor fejlregistreringen skyldes et telefonkabelnedbrud ved overførslen af data. Er en brugers betalingsmiddel/konto således fejlagtigt blevet debiteret et beløb, må udstederen hæfte for betalingssystemets fejl på et objektivt erstatningsgrundlag.

Har brugeren påbegyndt en betalingstransaktion, og har brugeren via systemet modtaget en bekræftelse på, at betalingstransaktionen er anerkendt, hæfter udsteder ligeledes, jf. dog force majeure reglen i 3. pkt., hvis betalingstransaktionen herefter ikke gennemføres eller gennemføres mangelfuldt. Årsagen til den mangelfulde betalingstransaktion er i denne forbindelse underordnet, og derfor heller ikke kun begrænset til registrerings- eller konteringsfejl. Derimod bliver udstederen ikke ansvarlig, blot fordi fx en betalingsautomat er ude af drift, eller at en betalingsautomat afviser at gennemføre en transaktion.

Der er i stk. 1, 3. pkt. indsat en force majeure regel, som skal friholde udstederen for ansvar for tab, der opstår ved, at der ikke har kunnet gennemføres en betalingstransaktion, eller den gennemføres mangelfuldt efter 2. pkt. Udstederen har intet ansvar, hvis udstederen kan bevise, at den manglende gennemførelse af en betalingstransaktion skyldes (1) ekstraordinært indgribende omstændigheder, (2) som udstederen ikke har nogen indflydelse på, og (3) som udstederen ikke burde have taget i betragtning. Alle tre betingelser skal være opfyldt, for at udstederen ikke bliver ansvarlig. Er betingelserne opfyldt, og kunne tabet således ikke på nogen måde være afværget af udstederen, er det ikke rimeligt at lade denne have risikoen.

Det følger ikke af bestemmelsen, hvorledes afgrænsningen og udmålingen af de tab, der i givet fald kan komme på tale, skal ske. Dette må afgøres efter de almindelige erstatningsretlige regler. Det samme gælder spørgsmålet, om der er årsagssammenhæng mellem tabet og fejlen i betalingssystemet, og om tabet er en påregnelig følge af fejlen. I situationer, hvor der ri-